

opdracht had, juist over deze brug in de richting van Waalhaven op te rukken, op het nippertje de toegang tot IJselmonde ontzegd. Op 11 mei ontving generaal Student door de lucht nog ruim honderdvijftig parachutisten en zeshonderd man luchtlandingstroepen en bovendien aanvullende voorraden. Hij besteedde die dag om wat hij aan troepen had, beter te groeperen. Twee bataljons stuurde hij ter versterking naar Dordrecht, één van Waalhaven en één van de Oude Maas; dat tweede bataljon werd door een ander vervangen want Student mocht de bruggen bij Barendrecht en Spijkenisse natuurlijk niet onbewaakt laten; het grootste deel van weer een ander bataljon werd met de nodige lichte artillerie (zware artillerie had men door de lucht niet kunnen meenemen) aan de Noord geposteerd, de rest ook al weer naar Dordrecht doorgezonden.¹ Alleszins waarschijnlijk is het dat Student, die in radioverbinding met Duitsland stond, in de loop van 11 mei vernam dat de Duitsers door de Peel-Raamstelling heen waren: misschien kwam de 9de *Panzer-Division* dus veel vroeger bij Moerdijk aan dan hij de vorige avond in zijn pessimisme gedacht had; des te belangrijker was het dan om niet alleen de Moerdijkbrug maar ook de grote brug bij Dordrecht vast in handen te houden.

In de ochtend van de 11de werd bij Alblasterdam door onderdelen van de Lichte Divisie op allerlei manieren getracht, de Noord, die ongeveer tweehonderd meter breed is en waar een flinke stroom in stond, te overschrijden. In de loop van de nacht hadden de Duitsers zich aan de IJselmondse kant in de oprit naar de brug stevig ingegraven; machinegeweren en mortieren stonden er in stelling, het lichte geschut arriveerde pas later, zo ook een nieuwe groep parachutisten. Nauwelijks was het licht of even ten noorden van de brug staken twee bootjes met Nederlandse militairen de rivier over; spoedig zaten zij, aldus Nierstrasz, 'vastgekluiserd in geheel vlak grasland'.² Ten zuiden van de brug liep een ander groepje vast tegen een breed water; het roeide weer terug.

Omstreeks acht uur werd een nieuwe methode toegepast. De brugwachters lieten van de Alblasterdamse kant af de brugklep tot ongeveer een meter van het brugdek zakken en een vaandrig, een sergeant en vijf militaire wielrijders sprongen naar beneden en renden voorwaarts. De brugklep werd meteen opgehaald. De sergeant stortte gewond neer; de zes andere mannen moesten een uur lang, tegen de spanten van de brug gedrukt, in dekking liggen tot, op een teken van de sergeant, de brug weer even neergelaten werd.

¹ Nierstrasz: *Algemeen Overzicht*, p. 187. ² Nierstrasz: *Zuidfront Vesting Holland*, p. 69. 's Avonds trok dit groepje terug, onder achterlating van drie gesneuvelden; vier man waren krijgsgevangenen gemaakt.